

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se pri-
nesc. — Manuscrisuri nu se
retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în
Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena la N. Dukas Nachf.,
Nux. Augenföld & Emeric Les-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
pelt Nachf., Anton Oppelk.
în Budapesta: la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Iuliu
Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o colonă
10 bani pentru o publicare. —
Publicări mai dese după tari-
fă și învoială. — RECLAME pe
pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXIV.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 fr. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se prenumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30, etajiu
I.: Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul în casă: Pe un an
24 cor., pe 6 luni 12 c., pe trei
luni 6 corone. — Un exemplar
10 bani. — Atât abonamentele
cât și inserțiunile sunt a se
plăti înainte.

Nr. 30.

Brașov, Vineri 9 (22) Februarie.

1901.

Budgetul instrucțiunii publice.

De dece ani nu se desbete în dietă nici un budget cu atâta liniște ca acela al instrucțiunii publice. Ministrului Eötvös i-se mai făceau, ce-i drept, și critice mai mult privitor la politica mare, decât la resortul său. Dela Trefort încôce însă „Camera“ totă e numai miere pentru budgetul instrucțiunii publice. De se face vre-o observare, acosta este și a fost de deçi de ani tot aceea, că adevăc nu se cheltuesce destul pentru cultura „națiunii“.

Care pôte fi cauza acestei aparițiuni?

Noi vedem două. Cea dintâi este, că „onorata Cameră“ nu pricepe lucrul „din fundament“, ér omului îi place a trece iute peste lucruri, pe carî nu le pricepe.

„Onorata Cameră“ e compusă în mare parte din jurisți și apoi din speculanți. Nația maghiară este și a fost, precum se scie, nația de *fișcar-șeși*. „Fișcarșul“ (advocatul) la Unguri este geniu universal, apt pentru tôte, și fiind-că după chemarea lui este bun de gură și de penă, cu aceste două calități silcesce pe ómenii de specialitate a-se da înapoi dinaintea lui. În vestitul proces dela Tisza-Eszlar, vęđurăm cum la pertractare avocatul Eötvös, apërătorul Jidovilor acusați, da lectii din chemiă profesorului de chemiă dela universitatea din Budapesta, Scheithauer. Marii speculanți începură a-se spori numai în timpul din urmă în „Cameră“. Causa de căpeteniă este, că aici mai mult ca aiurea se adevăresce vorba, că fără bani nu poți face politică.

Afară de „fișcarșeși“ și marii speculanți, abia mai ocupă loc pe băncile Camerei deputații alții, decât acel soi de „patrioți“, carî s'au făcut remarcabili în ținuturile locuite de naționalități prin óre-carî isprăvi „patriotice“, „mântuirii de patriă“ etc. și carî fac între ai lor pe „gura satului“. Ómenii de ai școlei, pedagogi adevărați nu affi în „onorata Cameră“.

Pe dască și pe tot ce se ține de el, nu se pune greutate. Fac, ce-i drept, gură și sfară în țără când și când cu instrucțiunea poporală, mai mult pentru ochii și de rușinea lumii, dér cu orgoliul nemeșului maghiar — care element conduce până ađi afacerile țării atât în dietă, cât și în comitate — nu se potrivește luarea în serios a treburilor dascălesci. Ca cine-va sę fiă ales reprezentant în dietă pentru meritele sale pedagogice, séu pentru capacitatea sa pe acest teren, nu s'a pomenit în „Maghiaria“ și nu se va pomeni încă cine scie până când. Titluri, distincțiuni, recunoscințe se impart în țera un-guréscă în tôte branșele cu droia la mic și mare, după merit și fără merit; nisce jidovi, eri alaltăeri încă nisce stringători de sdrențe ori speculanți cu ouș și galițe, ajung nemeși și baroni, dér distincțiuni pentru bărbații de școle sunt fôrte rare

și se reduc la mică cruciulițe de argint.

Așa cum este compusă „onorata Cameră“, în ce privesce cunoscințele și meritele pedagogice, nu se pôte aștepta decî vre-o critică meritorie și instructivă la budgetul instrucțiunii publice.

Cealaltă causă a amintitei aparițiuni este, că domnii miniștri, dela Trefort încôce, au luat pe dinainte „onorata Cameră“, au dat adevăc de gustul ei, începură a cultiva acest gust, a vorbi pe struna poștei inimei „părinților patriei“ și a face isprăvi patriotice cu banii din visteria statului. Și étă pacea sântă, și miniștri de instrucțiune publică nu numai neatacați, dér și într'atâta laudăți și preamăriți, încât au ajuns a fi invidiați de colegii lor.

Dr. Wlassics a întrecut chiar și pe vestitul séu antecesor Trefort în acosta privință. Densul nici nu mai așteptă sę vorbescă mai întâi alții, ci vorbesce însuși, introducând desbaterea budgetului resortului séu c'un exposeu, care pe lângă programa ministrului, întocmită după pofta inimii șovinistilor, răspunde deja înainte la tôte obiecțiunile și pretensiunile posibile ale deputaților.

Așa face Wlassics de cinci ani, cum o spuse însuși. Lucrul se face după un șablon atât de cunoscut, programa și espunerile ministrului sunt atât de mult repețite, încât unele foi au început deja a *vede* și a se impacienta. Camera rămâne însă tot satisfăcută și publicul cel mare maghiar liniștit, că Wlassics duce némul un-guresc la fericire și pe celelalte némurî la maghiarizare sigură, fiind-că se cheltuiesc la an opt milioane de corone pentru școle de stat.

Tréba cu instrucțiunea stă însă cu totul altfel, decât cum ni-o înfățișeză ministru și o vęđ „patrioții“ prin ochelarii șovinismului lor. Și nu stă nicidecum bine.

Ministrul înainte de tôte nu e bine sfătuit. În senatul instrucțiunii publice n'are decât capacități și ne-capacități din Budapesta, carî n'au nici ideie despre starea școlelor de stat din provincie, cu atât mai puțin despre starea școlelor confesionale naționale. Și acosta stare se deosebesce mult de aceea a școlelor din capitală. De aici urmész, că ce se face în provincie pentru instrucțiune, mai ales pentru cea poporală, se face tot pe dos.

Informațiunile inspectorilor școlari regesci nu sunt mai bune, decât sfaturile senatului. Acești domni, precum se scie, sunt aleși din elemente fôrte eterogene, arare-ori sunt între ei ómenii de specialitate și, ca sę fiă cupa plină, nu cunosc nici limba de propunere a școlelor ne-maghiare de sub inspecțiunea lor.

Orbul conduce așa-dér pe cel fără de vedere. Datoria ministrului ar fi decî înainte de tôte sę compună senatul regnicolar al instrucțiunii publice așa, ca în el sę ocupe loc și ómenii însemnați pe terenul instrucțiunii din provincie și mai

ales bărbați, carî sę cunoscă bine învățământul naționalităților. Ar face bine ministrul, când ar lăsa sę fiă aleși acești bărbați de respectivele lor corporațiuni. O ast-fel de alegere ar folosi mult instrucțiunii, căci ministrul ar scăpa de lingușitori și el ar avé în consiliul séu bărbați, carî pe lângă sfaturile bune, ce i-le-ar da, i-ar spune și adevărul.

În ministeriu însu-și, de asemenea, ministrul n'are ómenii de specialitate, căroră li-s'ar puté încrede conducerea instrucțiunii publice. După vechiul șablon, în ministeriu întră ca ajutori de concipiști ómenii tineri, carî și-au absolvat studiile juridice. Aceștia înainteză apoi la posturi de secretari și consilieri; aceștia cunosc școla numai ca foști elevi ai ei, ér nu ca ómenii de specialitate. Decî nu o vor conduce spre bine în veci. Puținii ómenii de specialitate, căți sę chiamă în ministeriu „spre a face serviciu“, n'au acolo nici o pozițiune hotărîtă, nici o influință decisivă asupra afacerilor. Ei sunt cei tolerați și străini acolo, *usque ad beneplacitum* celor mai mari; ei nu întră în statul personalului, căci sucrescența își teme de ei „vii-torul“, înaintarea; ei plutesc între centru și provincie în aer ca cosciugul lui Mahomed. Ér un lucru emnamente de specialitate, cum e instrucțiunea publică, nu se pôte duce la bun sfârșit, decât prin ómenii specialiști și încă din cei mai aleși.

Conducerea despărțământului instrucțiunii publice ar trebui decî sę o dea ministrul unor bărbați emnenti specialiști, lăsându-o din mâna unor senatori, fiă mai tineri séu mai bătrâni, carî nu s'au ocupat nici-o dată cu școla, nu o cunosc și nu sunt în stare sę dea activității ei o direcțiune salutară, ci își pierd vremea cu apucături șovinistice, ce încep a-se deochia acum chiar și înaintea publicului maghiar.

Fără sfetnici esperti și bărbați specialiști, ministrul Wlassics va puté face esposeuri cât de multe și brilante șovinistice și va puté măguli vanitatea și pasiunile ațitate maghiare, dér o instrucțiune publică bună, care se pôtă ridica nivelul intelectual al populațiunii statului, în veci nu va puté dobęndi.

Urlete și atacuri.

„Egyetértés“ dela 20 Februarie publică sub titlul „Lucrare valahă de subminare în Ardeal“ un articol din Orăștie, care c'o patimă abominabilă se năpus-tesce asupra băncilor române. În introducere se arată situația desolată în care au ajuns Maghiaro-Sécuii ardeleni, cum ei sę răcesc și de și, cum își pierd independența economică, se nglódă în datorii și au ajuns la ruinul material.

Și, ce gândiți, pe cine aruncă vina autorul numelui articol, contra cui își îndreptă urletele și atacurile nesăbuite? În contra luxului, vieții ușurate și a risipei domnilor „birtokoși“ maghiari? Dómne feresece! „Pecătoșii“ sunt băncile valahă, aceste bănci sunt „causa“, că proprietarii

unguri din Ardeal dau înainte ca racul, fiind-că „le cumpără pământul și-l impart Valahilor“.

Ținta atacurilor din „Egyetértés“ este însă în special banca românescă „Ardeleana“ din Orăștie despre ale cărei progrese spune minuni; spune, că „în timp scurt institutul acesta de bani a secerat adevărate triumfuri naționale române pe terenul economic în paguba Maghiarilor și Sașilor“, ba ađi mâne „întregă Orăștia va fi în buzunarul Ardeleniei“.

Dér scopul articolului din „E-s“ nu este numai sę atace, ci sę și seducă. Așa, le spune Sașilor, că vai de pielea lor, decă nu se vor sci păzi de „Valahii“. Primejdia din punct de vedere economic ar fi atât de mare pentru Sași, încât ađi mâne „și vor pierde poziția lor financiară și după-aceea și caracterul lor național va fi numai al istoriei“. Cum adevăc? Éc'așa, că „Valahii“ le cumpără moșiile, îi espropriează cu ajutorul băncilor etc.

După tôte acestea „E-s“ cere dela guvern, ca „în interesul păcii și ordinii publice“, sę pună capăt „abusurilor“ și „rapacității“ valahă.

Cu ast-fel de arme imorale combat șovinistii dela pressa maghiară ori-ce pas făcut înainte al Românilor. După-ce ne-au scos de pe tôte terenele vieții publice politice, vor sę nu mai avem nici ce mânca, și decă ai lor nemeși și „birtokoși“ se sbat pe marginea ruinului economic, ar dori d-nialor sę pierim și noi cu ei.

Urlete și atacuri de felul acesta nu pot sę contribue însă, decât la întărirea noastră, la deșteptarea sentimentului nostru de proprie conservare națională și la stăruința Românilor în luptă cinstită și vi-gurósă pe teren economic.

Veacul răsboinic.

Correspondentul parisian al ȓiarului „Times“, peroiunatul Blowitz, publică în „Northon American Review“ un articol în care profetesce, că veacul al XX-lea va fi un veac răsboinic și răsboi după răsboi și urma. Își vor măsura puterile mai întâi Anglia și Statele-Unite, ér în Europa centrală, scurt după-ce va fi murit împératul Francisc Iosif, va isbucni un mare răsboi.

Blowitz se provócă la o vorbă, ce ar fi ȓis'o ministru frances de esterne *Del-casse*: „Mórtea împératului austriac va sili pe Francia sę ordone mobilizarea generală. În acea ȓi trebuie, ca tôte baionetele franceses sę sprijinésă pe diplomații, carî cer pentru Francia partea ei din colacul, pe care-l vor împărți puterile“. Chiar de n'ar mobilisa Francia, vor mobilisa tôte celelalte puteri.

Nu se pôte prevedé — ȓice — cum va isbucni răsboiul și ce împrejurări vor ațita focul, după-ce odată el va trebui sę isbuc-nésă. Blowitz (ȓidanul) arată asupra României, ȓicęnd, că ea încurajată de Rusia va înceroa sę ia Ardealul dela Maghiari, dér aceștia nu-l vor lăsa. Mai departe provinciile slave din imperiu, îndemate tot de Rusia, vor respinge înceroarea de-a sta și mai departe sub egemoniă maghiară séu germană. Nici Francia, nici Rusia nu vor permite ca în Apus Germania sę se sporéscă cu 6 milioane Germani austriaci. Italia sperész sę-și estindă teritoriul dela Triest până la Cattaro și va recăștiga litoralul Adriaticei.

Jidanul vede tot răsbóie, cãrî cine trage mai mare folos din ele, decât semînți a lui Jacob-Levi?

Jubileul Reuniunii femeilor române.

(Felicități prin telegrame și scrisori).
— Fine. —

V i e n a.

Felicitez Reuniunea jubilară pentru activitatea sa umană și patriotică și-i doresc și de-aci înainte succes strălucit.

Nic. Teclu.

G a l a ț i.

Prosperitate Reuniunii femeilor române. Eternă amintire fondatorilor și viață lungă susținătorilor ei uréză:

Familia Grozea.

B u c u r e s c i.

Onóre femeilor, carî au ținut sus sté-gul românismului. Regretând absența, primiți salutări căldurose.

Constantin și Sevastia Davidescu.

B u c u r e s c i.

Dómnă Președintă,

Cu multă plăcere am luat act de deciziunea adunării generale a onor. Reuniunii, pe care o presidați, și cu totă bunăvoința pe care ați avé de a lua parte la venerabila serbare, sunt nevoită însă de a mă priva de acésta plăcere din cauza unei indispozițiuni, care 'mî impune pază, și mă mărginesc de a remite pe acésta cale în scris urările mele, ca nobila Reuniune, la a cărei înființare acum 50 de ani am avut ferioarea de a participa, să prospere.

Primiți, Dómnă Președintă, încredințarea perfecte mele considerațiuni și afect.

Agnes Genovitz.

I a ș i.

Mulțumesc cu recunoștință pentru delicata atenția a comitetului Reuniunii și regret, că nu pot lua parte la festivitățile jubileului său de 50 de ani. Dorind Reuniunii prosperitate, vă rog a primi încredințarea sentimentelor mele de mulțumire.

Cornelia Emilian.

S i b i u.

Felicitând călduros Reuniunea din incidentul frumosului jubileu, îi urez înflorire.

Ana Frâncu.

S i b i u.

Rog interpretați Reuniunii felicitările mele respectuoase.

Dr. A. Frâncu.

L u g o ș i u.

Mărire viitorului, omagiu trecutului Reuniunii jubilate.

Maria, Valeria și Dr. Branisce.

T i m i ș o r a.

Salutăm Reuniunea la serbarea semi-seculară și-i dorim prosperare.

Maria Dr. Putică.

G r a z.

Serbătorim din suflet jubileul entusiastelor femei române din Brașov. Totodată aducem omagiu la mormântul redeşeptătorului poet Andrei Mureșianu în semnu de pietate și adorațiune.

Societatea universitară
„Carmen Sylva“
Graz.

C r a i o v a.

Stimate Domnule Coleg.

Primind ađi pentru soorul meu, reșosatul Simeon Mihali, o invitație din partea „Reuniunii femeilor române din Brașov“ la festivitatea jubileului ei de 50 de ani, am onóre a răspunde, că sunt mai bine de 9 ani, de când invitatul a reșosat, în Septembrie 1891.

Cu acésta ocaziune însă te rog, Stimate coleg, a comunica din parte-mi respectuoase felicitări acestei venerabile societăți, despre ale cărei lucrări ceteam cu interes încă de când eram scolar în Blășiu, înainte de 1863.

Primesce, te rog, domnule Nastasi, expresiunea celor mai bune simțăminte dela al d-tale vechi coleg

M. Strajanu.

(Dela liceul „Carol I“.)

A z u g a.

Cu prilegiul aniversării de jumătate de veac, trimitem valoroasei Reuniunii a femeilor române urările de înflorire și prosperitate cele mai căldurose, ér celor ce se ostenesc pentru dënșă, omagiile noastre de admirațiune.

Alexandra și Iancu Babeș.

C a r a n s e b e ș.

Din incidentul jubileului, căldurose felicitări. Prosperare și succes strălucit. Cu inima suntem cu voi.

Teodora și Vasile Literat.

Cuvântarea

rostită în biserica St. Barbara din Viena la mórtea lui Gregoriu Maior,

redactor al „Gazetei“.

De

Preotul Victor Macaveiú.

„Că ce este viața noastră? Ca aburul, care puțintel se arată!“
Iac. IV, 14.—

Intristați ascultători!

Tristă datoriă ne împlinim astăzi cătră cel ce stă în mijlocul nostru. Departe de ai săi, — el se află acum la noi, deci se cădea să o facem. Datorință avem, de creștin și de Român de-o potrivă!

Puțini dintre noi l-au cunoscut personal. Cei mai mulți abia din nume. De modestul lui nume este legat însă cuvântul — diarist, publicist român! Și eu cred, că acest titlu ajunge, pentru-ca pe purtătorul lui să ni-l facă cunoscut!

Puțini din noi șociau, că este bolnav aici și pôte nici unul nu șocia, că firul ce

i-l torseseră ursitórele la nascere, este atât de scurt, așa de aprópe de capét. Sperau să se însănătoșeze, să trăiescă, să-și continue mai departe — cu vechia dragoste — chemarea.

Dumneșeu însă i-a cunoscut inima curată, i-a vățut sufletul blând, l'a vățut împlinindu-și vreme lungă — cu onestitate și abnegațiă chemarea grea. Și a șocotit, pôte, că-i va fi destul. I-a đis: acum odihnesce-te! Și l'a chemat la sine. Și el a trebuit să asculte. Sufletu-i a trebuit să-și părăsescă locașul și să se presinte înaintea Judecătorului Atot-Șocitor.

ÉR nouș ni-a rémas să dăm ultimul onor acestor pământesci rămășițe, carî încă vor dispăré acuși în sinul rece al mormântului!

Și va rămâné în mijlocul nostru și al celor, carî l-au cunoscut — din acela ce odată se numise Gregoriu Maior — abia amintirea i!

Éta, intristați ascultători, ce este omul, și ce ne rămâne nouș din viața lui!

În mijlocul durerii și a pildei, ci ni-o oferă viața și mórtea unui om, ochii noștri fără voie spre ceri se înalță și inima noastră neliniștită o simțim. — Și ar trebui să desperăm, de nu ar fi credința, care să arunce o rază strălucitoare în nóptea vieții noastre pământesci, care să lumineze taina nepétrunsă a hotărírilor dumneșeșoi și să ne vorbescă și despre o altă viață — a cărei pórtă este mórtea, în care fã-care va primi, după vrednicia, bucuria eternă ori eternă durere!

Cu lacrimi în ochi, cu durere în suflet stăm lângă sicriul lui Gregoriu Maior. Cu credință și fără murmur și-a purtat el crucea menită de Ziditor, strălucind cu multe felurî de însușiri. Nu voiú să însir aceste însușiri, ci constat numai, că Gregoriu Maior vrednic s'a făcut de jalea noastră. Și jalea noastră trebuie să fã jale creștinescă, nu ca a celor ce „nu au nãdejde!“ Gregoriu Maior s'a dus, chemat de D-șeu, după ani creștinesce petrecuți în muncă rodnică și abnegată, să-și iée răsplată vieții. Fie-i cu cei drepti răsplată!

În viața asta încă a avut ó răsplată în acea mângâitoare consciință, că și-a împlinit datoriă. Dér dincolo de pragul acestei vieți va urma adevérata răsplătire. În asta viață nu o găsim după deplinel merit. Va fi răsplata unei activități pline de jertfă — pôte un sicriu frumos?

Orî dóră sunt de ajuns ca răsplăta a iubirii și jertfelor pentru binele unui neam — bulgării de pământ, ce îi aruncăm și se rostogolesc bubuind peste coperișul sicriului?

Nu, de-o mie de ori nu!

Nu, ci — „va veni óra, întru care toți cei-ce sunt în morménturî vor auđi glasul fiului omenesc, și carî vor auđi vor învia... Și vor eși cei-ce au făcut bine întru învierea vieții, éră cei-ce au făcut rele întru învierea osândirii!“ Așa ni-a grăit și ni-a făgăduit Isus Christos!

Să plecăm capetele, triști ascultători, cu smereniă și resignare înaintea lui Dumneșeu, care a croit atât de scurtă și puștiă viața noastră, mulțamindu-i, că la finea vieții ni-a lăsat nemurirea! Acésta nemurire dá sens vieții noastre!

Dér cine a fost Gregoriu Maior?

Descendent al unei familii, care a mai dat bisericii noastre și némului două figuri din cele mai gloriose, — pe episcopul Maior și pe scriitorul apostol Petru Maior — după tradiția familiară chiar și la esterior a séménat mult cu ei! Ér cu privire la interior, la talente și sentimente, s'a verificat și în el proverbele: sângele nu se face apă, și aschia nu cade departe de pom!

După absolvarea studiilor gimnasiale a intrat ca alumn al vechiului seminar din Blășiu. Foști colegi de seminar, a căror părere m'a fost dat să o aud, ca drag îi aduceau aminte de el, ca de un om întégru, sincer și desfăcut.

Ca teolog încă, modestu i nume se făcu cunoscut prin o bună și avéntată încercare literară, care vėdi în el pe omul condeiului și mai ales sentimentele tradiționale ale familiei, sentimentele-i naționale, ceea-ce — între împrejurările noastre — era să aibă urmări neplăcute pentru el...

După absolvarea teologiei fú învitat să între colaborator al „Gazetei Transilvaniei“ din Brașov. Și de atunci — vor fi aprópe 20 de ani până astăzi — numai bóla, ér acuma mórtea a fost în stare să-l despărță de „Gazeta“. Acestui điar și causei, ce o reprezintă, i-a jertfit Maior întreg viitorul și tóte puterile sale. La postul său neolintită sentinela a stat atățta ani!

Nu s'a făcut preot al bisericei. A fost chemat să fã preot al condeiului în slujba unei națiuni, a poporului nostru, preot, care să propovėduescă nu adevérul veșnic de pe amvonul bisericei, ci dela înălțimea catedrei de diarist să vestescă datorințele și să apere drepturile unui întreg popor ca neam!

Biserica acestui neam — ca Biserica națională — a avut în Maior un luptător, un soldat desinteresat, ér interesele culturale ale neamului un sprijinitor și promovător neobosit și nesecat în puteri. Mărturia ne pôte fi „Asociațiunea“, în special despărțământul Brașov, și „Societatea pentru fond de teatru românesc“.

Și străduințele lui, lupta lui — bună luptă se vede a fi fost, bună și plăcută și înaintea lui Dumneșeu. Căci la apropierea morții, în mod special l'a cercetat cu grația Lui preainaltă, dându i, cred, destul de timpuriu încă mângăierea din urmă, întru cât ca și din întémpare, cum ar đice cine-va, dér eu chiar aici vėd degetul grației lui Dumneșeu, i-a trimis un preot să-i dea deslegarea din urmă și să-l împărțescă cu sf. Taina a Ungerii de pe urmă.

Fără voie, iubiți ascultători, imi vine pe buze întrebarea: Óre noi afla-vom milă în óesul din urmă, căpéta-vom grația de a muri ó mórte bună? Ó, taina vieții vii-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Giuvaericelele.

De Guy de Maupassant.

(Urmare.)

Điua petrecerei șoc. D-na Loisel avú mare succes. Ea era cea mai frumoșă, elegantă, grațioșă, suriđendă și nebună de bucuria. Toți bărbații se uitau la ea, înțreban de numele ei, căutau a i fi prezentați. Toți atașării ministeriului doriau să valzeze cu ea. Ministrul îi da atenția.

Ea dansa pasionat, răpită, îmbătată de plăcere, necuștând la nimic alta, în tiumful frumșeții sale, în gloria succesului său, într'un fel de nori de ferioare, formați de tóte acaste omagii, de tóte aceste admirațiuni, de tóte dorințele deșteptate de ea, de acésta victoriă așa de completă și așa dulce inimelor femeiesci.

Ea plecá cătră patru óre diminéta. Bãrbatul ei, dela mieđul noștii incoló, durmea într'un salon mic, deșert, cu alți trei domni ale căror neveste se amúșau mult.

El îi aruncá pe umeri îmbrăcămintele, ce le adusese pentru mers acasă, modestele haine ale vieții de rând, a căror sérăciă se lupta cu eleganța toaletei de bal. Ea simțea acésta și doria să fugă, ca să nu fã observată de celelalte femei, carî se acoperiau cu blănării bogate. Loisel ó reținea.

— „Dér așteptă. Te vei răci în frig. Voiú lua ó birje. Dér ea nici nu-l auđea și coboria scările în grabă. Când ajunseră pe stradă, ei nu aflară trăsură și începură să caute, strigând după birjarii, pe carî îi vedeau trecând de departe.

Ei coboriau spre Seina, desperăți, șgriburind. În fine aflară pe cheiu unul din acele vechi cupeuri, carî se află în Paris numai după-oe a înoptat. Par'că le-ar fi fost rușine de sérăciă lor, în điua mare.

El îi duse la pórtă, strada Martinilor, și ambii uroară triști scările la ei acasă. Ea șocia, că cu séra asta s'a terminat visul.

El se gânda, că diminéta la 10, trebuie să fã în birou. Ea desbrăcă hainele cele de stradă, înaintea oglindei, ca să se mai vadă încă odată în splendórea sa.

Dér de-odată scóse un țipet. Ea nu mai avea riviera la gât.

Bãrbatul ei, jumătate desbrăcat, întrebă:

— Ce-i cu tine?

Femeia se întórse spre el îngrozită:

— Eu am..., eu am..., eu nu mai am

riviera d-nei Forestier...

Bãrbatul sări în sus buimăcit:

— Ce... cum!... Nu se pôte!

Și ei căutară în crețele hainei, în crețele paletoului, în buzunare, peste tot. Nu ó aflară însă nicăiri.

El ó întrebă:

— Ești sigură, că ó mai aveai, părăsind balul?

— Da am pipăit'ó în vestibulul ministeriului.

— Dér, decă ai fi pierdut'ó pe stradă, am fi auđit'ó căđend. Trebuie să fã în birje...

— Da. É probabil. Soi numărul?

— Nu. Dér tu nu te-ai uitat?

— Nu.

Ei se priveau sdrobiți. În fine Loisel se îmbrăcă.

— Mă duc, đ se el, să fac tot drumul cât am umblat pe jos, ca să vėd de nu ó voiú afla.

El plecá. Ea rămase în toaleta sa de bal, fără putere de a se culca, șeđend pe un soaun, abătută, fără foc, fără cugete.

Bãrbatul ei se întórse cătră șapte óre diminéta.

Nu aflase nimic.

El merse la prefectura poliției, la jurnale promițend recompense, la companiile birjelor, în fine peste tot unde îl împingea ó umbră de speranță.

Ea aștepta tótă điua, tot în aceeași stare deprimată înaintea acestui grozav de-sastru.

Loisel r-veni séra, cu trásurile feței obosite, palid; el nu aflase nimic.

— „Trebuie“, đise, „să scrii amioși tale, că ai stricat ceva la încópiarea rivierei și ó lași s'ó repareze. Așa vom câștiga puțin timp“.

Ea scrisese ce-i dictá el.

(Va urma.)

Ar trebui să ne preocupe mai mult și mai puțin din-adsinsul, decât se pare că ne preocupă! E vorba de o eternitate, pe care o putem câștiga și o putem pierde! Să bănuim bine de seamă, ca nu cum-va să ne surprindă nepregătiți morțea, ori un timp, când pentru bietul nostru suflet nu mai putem lucra. Căci: „Ca și un fur în miez de noapte, așa poate veni césul din urmă!“

* * *

Și acum, când un mic tribut am adus memoriei lui Gregoriu Maior, în momentul, când ne despărțim de el, nu pot să nu mă gândesc și la cei pe cari mai de-aproape i-am iubit și i-au iubit. La cei, cari și azi au avut în mijlocul lor, colegi de redacție, și mai ales la șeful său, distinsul director al „Gazetei Transilvaniei“ Dr. Aurel Mureșianu. Dumnețeu răsplătescă-le binele ce i-au făcut în viață, în special D-lui Dr. A. Mureșianu răsplătescă-i grija, ce i-a purtat tot-deună și mai ales în timpul din urmă.

Mă gândesc la rudeniile lui, departe în acest cés de scumpul lor defunct. Răsplătescă-le de mângâiere faptul, că colonia și simțimea română din Viena li-a ținut locul la căpătăul morții.

Și vouă așiderea, intristați ascultători, cari nu ați prețet a lua parte la îngropare, punând dimpreună cu a nemului întreg speciala voastră considerație și dragoste — *Coroană Sicriului* lui Gregoriu Maior modest muncitor în via neamului: Dumnețeu vă răsplătescă. Amin!

SCRIRILE DILEI.

— 8 (21) Februarie.

Bal la Curtea din Viena. Alaltăieri s-a dat în palatul Curții din Viena balul obișnuit. Majestatea Sa monarhul a apărut la braț cu arhiducesa Maria Josefa, apoi armată arhiducele Francisc Ferdinand la braț cu arhiducesa Maria Valeria și ceilalți arhiduci cu soțiile lor. Intre cei prezenți se afla și contele Goluchowski ministru de externe cu soția, ministru comun de finanțe Kallay cu soția și fiica, ministru președinte austriac Koerber, președintele și vice-președinții „Reichsrath“ului, primarul Lueger și corpul statului major al armatei. Dintre membrii corpului diplomatic erau de față *nunciul* papal, ambasadorii Nigra, Eulenburg, Kapnist și marii ambasadori francesi și otoman. Pe timpul joanelor Majestatea Sa a convorbit cu nunciul, cu ambasadorii, cu contele Goluchowski, apoi cu mai mulți politiciani. Cătră miezul nopții balul s'a sfârșit.

Germanii și maghiarisarea numirilor de localități. Societatea geografică din Dresda a adus în ședința sa dela 31. c. următorul conclud: „Societatea consideră proiectul oficiului statistic reg. ung. că în locul numirii de „Hermanstadt“, folosită până acum, să se introducă numirea maghiară „Nagy-Szeben“, — de-o totală ignorare atât a dreptului istoric, cât și a necesităților generale de comunicație, și și exprimă speranța, că folosirea neimpiedecată în d-curs de mulți secol a numelui „Hermanstadt“, nu va fi alterată în vre-un chip oare-care nici în viitor.“

Ce a lăsat Milan după morțe? Dilectele din străinătate scriu, că ex-regele Milan n'a lăsat testament, prin urmare fiul lui, regele Alexandru va fi moștenitorul averii tatălui său. Creditorii lui Milan sunt consternați, deore ce el n'a lăsat nici o dispoziție cum să se amortizeze cele 4 milioane franci datorită, ce a rămas după el.

Serata „Ronacher“, aranjată Marți seara de Reuniunea militară științifică și de casină din loc, a intrunit un foarte frumos și numeros public de toate naționalitățile. Intre punctele variate amuzante și bine reușite ale programului, s'a la Ronacher, notați cu deosebire predarea comică „Cylinderstudien“, grupul Clownilor, „Wundermann“ von den „Sandwich-Inseln“, die Siamesisohen Drillings“ și în fine escelenta prestare a „Clownilor musicali“. Indată după 12 ore diu noapte s'a început dansul.

Călătoria Regelui Italiei în Anglia. Diarului „Daily Mail“ i-se scrie din Roma, că Regele Victor Emanuel va face o vizită Regelui Angliei Eduard. Tot atunci, când Regele Italiei va petrece în Anglia, o escadră italiană va sosi în Portsmouth, ca să întorcă visita flotei engleze făcută în golful Cagliari, când cu ocaziunea călătoriei decedatului Umberto în Sardinia.

Bătaia cu florii în Nizza. Se sorie din Nizza, că Joia trecută s'a ținut acolo obișnuita bătaia cu florii din carnaval. Locul ales a fost „Promenade des Anglais“. Era un timp frumos, sub colorea azurie a cerului fețele vesele ale „bătăușilor“ alergau în sus și 'n jos. În loc de arme ei aveau în mână buchete frumoșe de florii. Pământul și coperișele caselor erau puțin obduse cu zăpadă, ca o brumă, ceea-ce potenta frumșetea serbării. Șirurile de trăsuri împodobite cu florii, dădeau un aspect feeric privitorului. Damele vesele aruncau din trăsuri trandafiri roșii și galbeni asupra acolora, cari îi gratificau cu garofle, lacrimiore și vioarele frumos mirositoare. Aerul prăpșt și puțin rece înroșia mai mult fețele acolora, cari deja ardeau de bucurie. În sunetele muzicii combatanții deveniau tot mai curajoși și insuflețita bătaia a durat până în amurgul serii.

Pertractarea unui proces. Eri s'a ținut la tribunalul din loc pertractarea finală în procesul celor 40 de țărani acușați învinuiți, că la alegerile dietale de acum 5 ani au insultat în faptă pe Megyeri Krausz, care candidase contra lui Dr. Șerban. Mult timp procesul a fost amănat; pe ziua de eri însă fu fixată pertractarea finală. Tribunalul a achitat pe toți acușaii, cari au fost apărăți de d-l advocat din Făgăraș Dr. N. Șerban.

Espediția contra cloșanilor. În capitala Svediei, Stockholm, s'au sporit în mod uimitor cloșanii, așa că pentru locuitorii orașului ei sunt o adevărată plagă. În urma acésta consiliul comunal a hotărât să încerce o expediție de estirpare a scârboselor animale și pentru acest scop s'a și votat o sumă însemnată. Pentru fiă-care cloșan (gusgan) omorât se va da 24 centime, ceea-ce pentru copiii de stradă e un frumos câștig. Orașul Stockholm de altcum urmăză exemplul orașului Copenhaga, unde în timp de 18 săptămâni 100,000 cloșani au fost liferati la casa orașului.

Dela „Liedertafel“.

Producțiunea veselă, musicală teatrală, aranjată de Reuniunea de cântări săsescă din loc, „Männergesangverein“, avă aseră un succes strălucit. Programul foarte bogat a fost compus din puncte unul mai frumos și mai interesant ca celălalt.

Cu două coruri s'a început producțiunea. În cel dintăi, „Wein her“ de Weinzierl, am admirat în solo de bas vocea curată și plină a ténurului student universitar Fr. Albrich și prompta și esacta cântare a corului de bărbați și acompaniare de pian (R. Lassel). Al doilea cor, mixt, Polka repede „Auf glattem Boden“, fu executată cu mare vioiciune și cu acelaș escelent efect.

Duetul și cuintetul umoristic, apoi scena veselă, ce au urmat acestor două coruri, au fost atât de nemerite și bine alese, încât e greu de a decide, căreia dintre ele i-se cuvine preferința.

În duetul comic „Die beiden Nachbarrinnen“ de Peuschl am remarcat jocul eminent și cântarea drăgălașă a d-nei Meta Römer, apoi vocea diușă și simpatică a d-șorei Auguste Neugeboren.

Cuintetul umoristic „Das Kaffeekränzchen“ ne-a oferit un ansamblu, ca joc viu și cântare, foarte reușit, cu d-ra Römer, apoi d-șorele: Hilda Paul, eminenta sopranișă, Marie Tontsch, Ella Schuster și Charlotta Scherg.

Scena veselă „Schwester Studio“, o hălzie și nemerită caracterisare a nisuițelor moderne pentru emanciparea femeilor, a fost brillant interpretată de dame și bărbați. Intre dame s'au distins ca studente

d-șorele Paul, Tontsch, Petri, Hiemesch, Biro ș. a.

Punctul 6 din program „Genialul dirigent“ a fost o surprisă pentru public, o hălzie uvertură festivă aranjată de d-l prof. Lassel și executată de corul bărbătesc. În uvertură se imităză prin voci omeneșor sunetele diferitelor instrumente ale orchestrei și ansamblul lor. A reușit splendid d-lui Lassel acésta grea problemă, făcând cel mai bun efect. Dér mai interesant a fost prologul, care a premers acestei uverturi și pe care l'a rostit d-l Stoof atât de dibacoi, picant și fin, încât a secerat cele mai șgomotoșe aplause.

Mult aplaudate au fost și prestările d-lui Zillich în predarea umoristică a operei Tannhauser, dibaciă executată și foarte reușită.

Ca încheiere s'a dat piesa romantică cu cântări în două acte „Die Geheimnisse des Nonnenlochs“ auf der „Zinne“, compoziția a ténurului și talentatului muzician Paul Richter jun., care împreună cu d-l profesor Lassel a dirijat corurile și cântările. D-l Richter a dezvoltat în compunerea acestei piese pe lângă multă fantasiă, ouosicință și sentiment musical și multă poesiă. De remarcant este, că în întreaga producțiune cea mai grea parte a prestațiunei au avut-o damele.

Producțiunea, care face onore reuniunei de cântări săsesci și dirigentului ei, a durat până după miezul nopții. Ea se va repeta încă odată, Sâmbătă.

Din Făgăraș.

— 18 Februarie 1901.

Onorată Redacțiune!

Reuniunea femeilor române gr. or. din Făgăraș, în fruntea căreia stă ca președintă d-na Maria Dan, a arangiat la 15 Februarie c. n. o petrecere, cu o reușită, ce a întrecut toate așteptările, atât ca succes material, cât mai ales moral.

În sala decorată cu verdetă, splendid luminată s'a intrunit în sara aceea elita societății române din Făgăraș și jur și străinii cei mai distinși în frunte cu fișpanul Guido de Bauzner. A compune o listă completă a Românilor și a celor de alt neam, cari într'un număr așa de frumos și de ales au cercetat petrecerea, ar trece peste cadrul unei corpondențe.

Punctul 1 din program: Două coruri de dame, și anume „Tómna“ și „Plecarea paserilor“ de Mendelssohn, au fost perfect executate de corul d-șorelor, două spredece la număr, toate drăgălașe, în toalete splendide și purtând în păr toate la fel buchete de florii naturale — d'albe lacrimiore — cu cari le a împodobit d-na preș. Maria Dan. Furtună de aplause a răsplătit executarea, ce cu atât mai mult ne-a frapat, cu cât abia cu două săptămâni înainte s'au început probele sub conducerea d-lui Fried. Heller, cu care atât de mult ne-am obișnuit la petrecerile noastre.

Al doilea punct: „Chirițoia în voiaj“ l'a predat cu tot hazul d-na... pardor d-nul Costică Toma, atât de natural și reușit, încât credeai, că nu pentru prima oră s'a corsetat și pudiat spre a juca: Chirițoia cea bărzăie, die ôie. De-altcum insuficiența intonării cătră finea piesei a provenit din cauză, că prea s'a strins din băeri și prea înainte de a-se urca pe scenă. Și asta a obosit pe d-l Costică, care în atâtea rânduri a dat probe colatante de talentul d-sale artistic.

Punct 3 din program: „Steale“, de Vidu, și „Mă legănai“ executate de d-șora Iulia Toșea, a frapat inimile tuturor și a stors admirația străinilor, cari într'u atâtea entusiasmă, că nu mai încetau cu aplausele. Revenită pe scenă, a cântat o piesă afară de program, cu atâtea sentiment și precisiune, încât aplausele au devenit șgomotoșe, asușitoare și demonstrătoare. Talentul d-șorei Toșea, care de cătră-va aniam debutată cu mult succes pe la producțiunile românești și străine din Făgăraș și jur, a fost soos la ivelă de societatea română de aici „Progresul“. Și după debutul din seara de 15 Faur, Români, ba chiar și străinii agitau cestiunea, că d-șora Toșea n'ar trebui să întârzie cu dezvoltarea talentului său artistic, prin pregătiri mai înalte, și că în cestiunea acésta ar avă cuvântul cel mai punderos „Progresul“. (Numai cât acésta societate, de care într'un rând eram geloși, astăzi e ca și îngropată).

Punctul ultim din program: „Trilogie“, de V. G. Păun, ne-a lăsat pe toți încântați, ca decor, ocstum, figurațiune și

execuțiune. D-șorele figurante: Rosa Tintariu — Poesia, Letiția Popa-Radu — Musica și Lenița Ganea — Pictura, au fost în toate privințele la culmea rolului, ce l'au executat fiă-care în parte perfect; ér terțetul de încheiere, soprano, mezo-soprano și alt, sémăna unui cor de nimfe, cari te indoișau prin acordurile melodioșe, blânde și sublime. Aplause teribile.

În general cu executarea programei publicul întreg a rămas pe deplin mulțumit, ér d-na președintă Maria Dan, d-na Turcu și celelalte, sub a căror priveghiere și conducere s'au făcut probele, pot fi satisfăcute, că în timp așa de scurt s'aputut obține un rezultat așa de îmbucurător.

Dansul s'a început cu hora. Spațioșă sală abia a încăput „hora mare și frumoșă“ în 3 cercuri concentrice

Acésta horă, precum și toate jocurile din programă, au fost jucate în rând cu noi și de cătră cei mai distinși neromâni, cari se simțiau foarte bine în mijlocul nostru.

ÉR ceea-ce a constituit o adevărată mândrie pentru noi, a fost mulțimea de tineri: notari, teologi, învățători din jur, toți unu ca unu, viați și presentabili din toate punctele de vedere.

Nu se mai puteau mira din destul străinii de numărul cel mare al tinerilor și mereu, mai unul, mai altul, întreba pe d-na președintă, că de unde a putut recruta atâtea tineret, ales tot ca pe sprâncenă, și că în adevăr toți sunt Români? D-na președintă era viu satisfăcută în fața străinilor de prezența și conduita tinerilor români, cari credem că și pe viitor vor arăta același interes față de petrecerile noastre.

Și în fine, ce să mai dăo? A fost o petrecere românească dintre cele mai ceretate. „Quadriile“ ou peste 120 părechii. Și venitul brut al petrecerei, după cum sunt informat, trece peste 500 (cinci-sute) cor.

Mai amintesc, că spre distragerea publicului a fost instituită și o „postă umoristică“ a reuniunei, care a infripat o corpondență hazlie, a produs multă voie bună și petrecere, ér reuniunei un venit de 60 corone.

Mulțamind d-nei președintă Maria Dan, care totdeună și în toate împrejurările scie iniția, închege, conduce și reuși cu ce este bun și frumos, îi dăo: „Și la anul ou bine.“

SCRIRI ULTIME.

Viena, 20 Februarie. Ședința de ađi a „Reichsrath“-ului a fost extraordinar de șgomotoșă. Înainte de ordinea de dă, președintele Vetter s'a pronunțat în privința censurării interpelațiilor și dăse, că după-ce camera a refusat discușiunea asupra acestei cestiuni, el privește afacerea de încheiată și nu va permite o desbater. În sensul regulamentului camerei, el va exercita dreptul său în mod cât se pôte mai liberal și la censurarea interpelațiilor va procede echitabil. Social-democrații propun votare, însă rămân în minoritate.

Cehul Klofac începe se vorbescă în limba cehică. (Mare șgomot la germanii radicali) Klofac, care stă dinaintea băncei ministeriale, aruncă un golomot de hărtia în aer. Br. Wasilco (român) îl isbesce în piept. Klofac și amicii s'aruncă asupra lui Wasilco și numai cu greu s'a putut împiedeca o încăerare. În mijlocul teribilului șgomot, președintele își părăsesce locul, pe care-l ocupă vice-președintele Prade, care chemă la ordine pe Wolff. Acesta cere închiderea ședinței și într'aceea creștinii sociali și Germanii radicali își spun unii altora cuvinte ca: „ticăloși“, „omeni de nimic“ etc.

Contele Vetter își reocupă locul și vré să vorbescă, dér e întrerupt de Germanii naționali și de Cehii radicali. Se produce șgomot mare. Președintele e tratat cu tot felul de epitețe, ba unii năvălesc asupra lui. Contele Vetter vędând acésta, sare din locu-i și se ascunde după spatele scaunului presidențial. În mijlocul marelui șgomot, se ridică ședința. Când președintele se depărtă, Cehii îl bombardează cu broșurele conținând regulamentul camerei.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

„ALBINA“

institut de credit și de economii în SIBIIU.

Nr. 4059/901

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „ALBINA“ se invită prin acesta în virtutea § 20 al statutelor societății la a
XXVIII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Sibiu **Sâmbătă în 23 Martie 1901 st. n.** înainte de amiazi la 10 ore în casa institutului (Strada Baier Nr. 1.) cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Raportul anual al Direcțiunei; bilanțul anului de gestiune 1900 și raportul comitetului de supraveghiere.
2. Distribuirea profitului net realizat conform bilanțului.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
4. Fixarea prețului marcelor de prezență pentru anul curent.
5. Alegerea a 2 membrii în direcțiune cu mandat pe câte 6 ani.
6. Alegerea unui membru în direcțiune cu mandat pe 2 ani.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențați în conformitate cu §§-ii 22, 23 și

24 din statutele societății, sunt rugați să depună actiile și eventual dovedile de plenipotență cel mult până Miercuri în 20 Martie a. c. st. n. 6 ore p. m. la casa centralei noastre din Sibiu, sau a filialei din Brașov.

Depunerea acțiilor respective a plenipotențelor spre scopul indicat se poate face și la institutele: „Bocșana“ în Bocșa montană; „Furnica“ în Făgăraș; „Lugojana“ în Lugoj; „Oraviciana“ în Oravița; „Silvania“ în Șimleu; „Timișana“ în Timișoara și „Victoria“ în Arad, în acest caz însă cel mult până Sâmbătă în 16 Martie a. c. st. n.

Sibiu, 12 Faur 1901.

DIRECȚIUNEA.

A XXVIII-a încheiere a Conturilor cu 31 Decembrie 1900.

Contul Bilanțului.

A C T I V :	Coróne.	fil.	P A S I V :	Coróne	fil.
Cassa în număr	101,851	40	Capital social:		
Bon în contul Giro și la alte bănci	69,540	86	6000 acții à Cor. 200	1.200,000	—
Cambii de bancă	6.618,009	13	Fondul de rezervă al acționarilor	200,000	—
Împrumuturi ipotecare	5.060,962	57	Fondul de garanță al scrisurilor fonciare	400,000	—
Credite personale	1.641,955	80	Fondul special de rezervă	52,026	02
Credite cambiale cu acoperire ipotecară	1.660,959	42	Fondul de pensuni al funcționarilor	321,406	70
Credite de cont-curent	640,475	95	Depuneri spre fructificare	10.453,782	78
Avansuri pe efecte publice	158 806	50	Scrisuri fonciare cu 5% în florini în circul. 1.938,000		
Credite fixe	17,529	90	Scrisuri fonciare cu 5% în coróne în circulațiune	2.900,000	—
Împrumuturi pe produse	4,666	—	Scrisuri fonc. eșite la sorti în circulațiune	119,200	—
Cassa institutului, realități dela gara Brașov și diverse realități de vânzare	792,535	59	Cambii de bancă reescomptate	1.303,771	28
Efecte publice	1.838,630	30	Diverse conturi creditore	265,285	59
Acții dela diverse bănci	167,965	—	Dividende neridicate	2 092	—
Efectele fondului de garanță al seris. fonciare	411,048	—	Interese anticipate pro 1901	140 371	82
Efectele fondului de pensuni al funcționarilor instit. Mobiliar Cor. 13.495.80	14,000	—	Profit net	252,661	—
după amortisare " 1,350.18	12 145	62			
Diverse conturi debitoare	343,515	15			
	19.554 597	19		19.554,597	19

Contul de profituri și pierderi.

D E B I T.	Cor.	fil.	C R E D I T.	Cor.	fil.
Interese:			Interese:		
pentru depuneri spre fructificare . cor. 454,783.03			dela cambii de bancă cor. 394,821.02		
" scrisuri fonciare " 244,578.83			" împrumuturi ipotecare. " 322,873,16		
" împrumut. luate pe efecte. " 28.488.39	727,850	25	" credite personale " 128,814.08		
Spese:			" efecte publice " 109,370.39		
Salarie " 90,092.79			" credite camb. cu acop. hipot. " 117,013,14		
Bani de quartir " 14,125.—			" credite de cont-curent " 60,881.08		
Imprim., registre, porto, diverse " 26,946.41			" avansuri pe efecte " 8,235.36		
Marce de prezență " 8,680.—	139,844	20	" credite fixe și împrumuturi pe produse " 2,090.23	1.144,098	46
Contribuțiune:			Chiria	31,282	59
directă " 37,253.34			Provisiuni	26,513	04
10% dare la inter. dela depuneri. " 45 478.30	82,736	64	Profit la monetă	2,548	18
Amortisare din mobiliar	1,350	18			
Profit net	252 661	—			
	1.204 442	27		1.204,442	27

Sibiu, 31 Decembrie 1900.

I. Papiu m. p.,
membru al direcțiunei.

I. Popa m. p.,
membru al direcțiunei.

Dr. L. Lemenyi m. p.,
membru al direcțiunei

Cosma m. p.,
director executiv.

Iosif Lissai m. p.,
contabil-șef

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă, și în consonanță cu registrele institutului.

SIBIIU, 18 Februarie 1901.

Comitetul de supraveghere:

Dr. Ilarion Pușcarlu m. p.

Dr. Beu m. p.

Dr. E Roșca m. p.,

Nicolau Penciu m. p.

Ioan Crețu m. p.,

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.